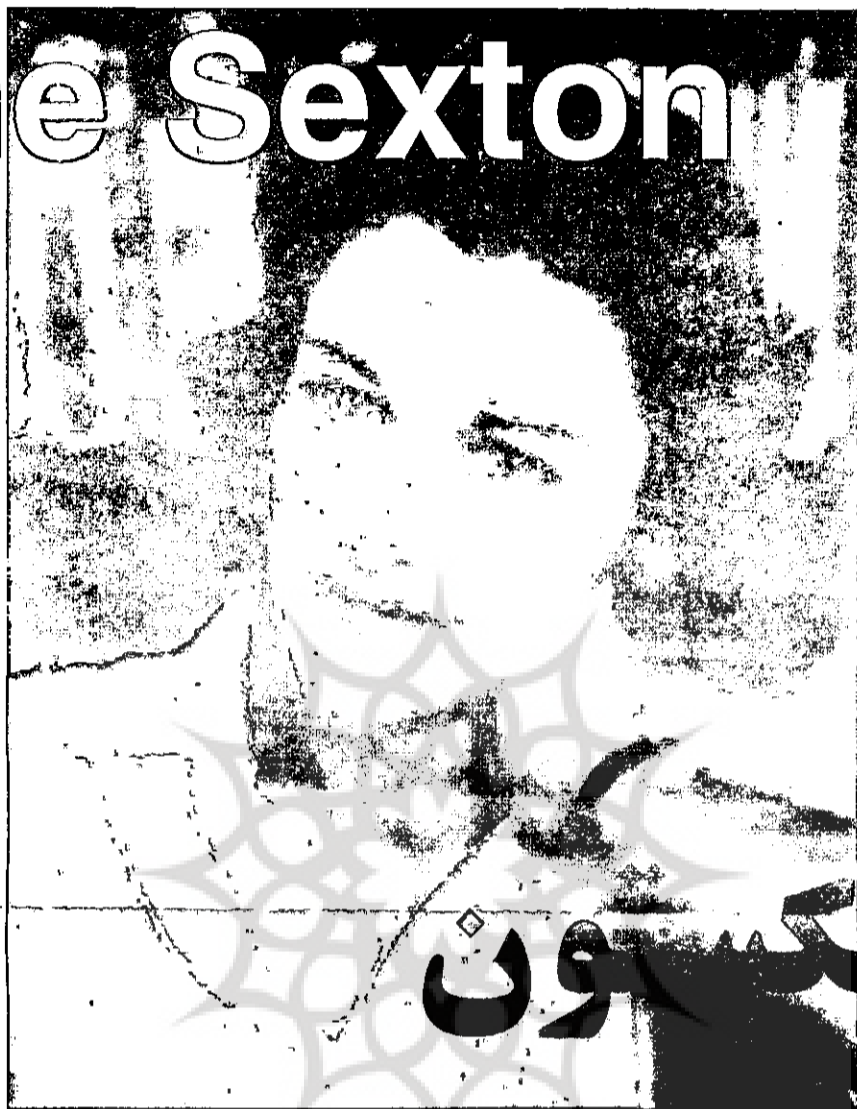

Anne Sexton

آن سکستون

امیلی امرانی

یادم می آید

اول اوت که می شود
حشرات ناپیدا آغاز می کنند
ناله هایشان
و علف چرخشک می شود
بی رنگ چون ماسه های کنار دریا
پاهای برهنه مان را فرسوده ایم
پاهای برهنه از بیستمین روز
ماه ژوئن و گاه پیش می آید
که از یاد می پریم کوک کنیم
ساعت شماطه ی شما را
و گاه گرم می خوریم نوشابه هامان را
در لیوان های بخار گرفته آنگاه
که خورشید از نظر ناپدید می شود
مثل کلاه قرمزی.
روزی که موهایم را بستم
با روبانی و تو گفתי
شبه زن های پیوریتن شده ام،
یادم مانده، فقط
دری که به اتاق تو باز می شد
در اتاق من بود.

آن گری هاروی در سال ۱۹۲۸ در نیوتن ماساچوست به دنیا آمد. تحصیلات خود را در دانشکده گارلند آغاز کرد. در سن ۱۹ سالگی به ازدواج آلفرد مولر سکستون دوم درآمد به فاصله کوتاهی پس از تولد اولین دخترش در سال ۱۹۵۴ دچار افسردگی شد و مدتی در آسایشگاه روانی به سر برد و در سال ۱۹۵۵ به دنبال تولد دومین دخترش دوباره به افسردگی دچار شد. بچه های او را پیش پدر و مادر شوهرش فرستادند و خود او را در آسایشگاه بستری کردند پس از مرخص شدن از آسایشگاه در کلاس های شعر ثبت نام کرد تا قریحه ذاتی خود را تقویت کند. ماکسین کابین دوست نزدیک او بود و بر مجموعه شعرهایش مقدمه مفصلی نوشت. آن سکستون با وجود ناراحتی های روحی و روانی که داشت موفقیت های زیادی کسب کرد و حتی جایزه شعر پولیتزر را برد اما در سال ۱۹۷۴ از مقابله با ناراحتی اش درماند و خودکشی کرد. او از دوستان نزدیک سیلویا پلات بود و شعرهایش در مقوله شعرهای اعترافی طبقه بندی می شود.